

Мотиви към Присъда №29/28.02.2024 г. по НОХД №1785/2023 г. по описа на БРС.

Б.ка районна прокуратура е внесла обвинителен акт по досъдебно производство №385/2017г. по описа на 05 РУ-Б.,вх. № 2491/2017 г., по описа на Районна прокуратура - Б., с който е повдигнато обвинение срещу В.Д.Р. ЕГН *****, б***** за това, че за периода от 01.04.2016 до 01.01.2023г. след като е осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд- Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г по описа на Районен съд Б., да издържа свои низходящи от законен брак - сина си К.В.Р., роден на **.**.****г. и сина си Т.В.Р., роден на **.**.****г., двамата, чрез тяхната майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 26 вноски по 120/сто и двадесет/ лева за детето К.Р. и 26 вноски по 100 /сто/ лева за детето Т.Р., общо 220 /двеста и двадесет/ лева на месец за периода от 01.04.2016г. до 02.12.2019г., както и 38 вноски по 220/двеста и двадесет/ лева за детето К.Р. и 38 вноски по 200 /двеста/ лева за детето Т.Р., общо 420 /четиристотин и двадесет/ лева на месец за периода от 03.12.2019г. до 01.03.2023г., всичко за периода от 01.04.2016 до 01.01.2023г., 64 вноски на обща стойност 21 680,00 лева, платими в гр.Б. -престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

Производството пред настоящия първоинстанционен съдебен състав протече по общия ред, като съдът даде ход на делото в условията на задочно производство по реда на чл. 269, ал.3, т.4, б. „в“ от НПК, тъй като след продължителен процес по общодържавно издирване на подсъдимия В.Р., същият не бе установен на територията на страната. От справката в АИС ГК ОДМВР- Б., съдът установи фактически данни, за напускане на подсъдимия на територията на страната на 03.11.2017 г. през ГКПП К. без регистрирани данни, за връщането му към настоящия момент в РБ. Въпреки това подсъдимият бе призоваван по телефона за всяко отделно съдебно заседание, в т.ч. за разпоредителното заседание, които действия бяха протоколирани, като при всяко призоваване, подсъдимият заявяваше, че няма възможност да се яви и няма възражения да бъде даден ход на делото в негово отсъствие. На подсъдимият бяха изпратени препис от обвинителния акт и разпореждането за насрочване на делото чрез приложението „Вайбър“, като в изготвен протокол от 24.10.2023 г., за проведен телефонен разговор ,В.Р. е заявил, че е получил препис от ОА и разпореждането на БРС за насрочване на разпоредително заседание, запознат е с естеството и характера на обвинението и няма възражение, делото да се гледа в негово отсъствие.

Преди приключване на съдебното следствие, прокурорът при БРП направи изявление, съдържащо искане за изменение на обвинението по реда на чл.287,ал.1, предл.1 НПК, като констатира, че в диспозитива на обвинителния акт е допусната техническа грешка при правилното изписване на инкриминирания период на съставомерно бездействие от страна на подсъдимия , както и че са налице основания за прецизиране правната квалификация на деянието по чл.183,ал.1 НК, предвид характеристиките му на продължавано престъпление по см. на чл.26,ал.1 НК.

Адв.А. заяви, че не желае отлагане на делото по реда на чл.287,ал.2 НПК, с цел запознаване на подсъдимия с прецизираното обвинение, т.к. направеното изменение не утежнява приложимия материален закон, не влияе върху наказуемостта. Същата увери съда, че подзащитният ѝ правилно е възприел общата продължителност на инкриминирания период като такава от 01.04.2016 г. до 01.01.2023 г.

Съдът допусна изменение на обвинението по реда на чл.287,ал.1, предл.1 НПК и прие, че срещу В.Д.Р. ЕГН *****, е повдигнато обвинение за това, че през периода от 01.04.2016 до 01.01.2023г. включително, в гр. Б., в условията на продължавано престъпление, извършил четири деяния, като деянията осъществяват поотделно състави на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите:

1. През периода от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си К.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 26 вноски по 120/сто и двадесет/ лева, равняващи се общо на 3120 лв.

2. През периода от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с

влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си К.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 38 вноски по 220/двеста и двадесет/ лева, равняващи се общо на 8360 лв.

3. През периода от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си Т.В.Р., роден на **.**.****г.чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 26 вноски по 100/сто / лева, равняващи се общо на 2600 лв.

4. През периода от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си Т.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 38 вноски по 200/двеста/ лева, равняващи се общо на 7600 лв.- **престъпление по чл. 183, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.**

В хода на съдебните прения представителят на прокуратурата поддържа обвинението, за което е предаден на съд подсъдимия В.Р., в т.ч. и измененото обвинение по реда на чл.287,ал.1,предл.1 НПК, като изтъква, че съставомерността на деянието по чл.183,ал.1,вр.чл.26,ал.1 НК е безспорно доказана и несъмнено установена предвид доказателствата за липса на своевременно и адекватно на дължимото изпълнение на алиментните вноски за издръжка от страна на подсъдимия по отношение на двете му деца. Предвид обаче осъществената допълнителна позитивна посткриминална дейност чрез погасяване в хода на наказателното производство и преди постановяване на присъдата на всички дължими и неизплатени вноски за месечна издръжка от инкриминирания период, по отношение и на двете деца, и липсата на предходно приложение на привилегията по чл.183,ал.3 НК спрямо подсъдимия В.Р., БРП предлага подсъдимият да бъде признат за виновен по обвинението за престъпление по чл.183,ал.1,вр.чл.26,ал.1 НК и да не бъде наказван.

В сихрон със съображенията изложени от прокурора, защитникът адв.А. отстоява позиция за наличие на предпоставките за приложени на привилегирания текст по чл.183,ал.3 НК и настоява при признаване на подзащитния й за виновен за престъплението по чл.183,ал.1,вр.чл.26,ал.1 НК, същият да не бъде наказван.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено **следното от фактическа страна:**

На 27.06.2005г. свидетелят П.Т. встъпила в законен брак с подсъдимия В.Р. до прекратяването му по взаимно съгласие със съдебно решение № 2112/10.12.2013г. на БРС. По време на брака им се родили две деца - К.Р. и Т.Р.. По силата на горецитираното решение било утвърдено постигнато между съпрузите П.Т. и В.Р. споразумение относно упражняване на родителските права върху двете деца от свидетелката Т., с която същевременно било постигнато съгласие подсъдимият Р. да заплаща издръжка в размер на 120,00 лева месечно за детето К. и 100лв. месечно за детето Т., общо 220лв. месечно, платими чрез тяхната майка и законен представител П.Т.И. в гр.Б., до 10 число на месеца, за който се дължи, считано от м.10.2013 г, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска. Въз основа на цит.влязло в сила съдебно решение бил издаден изпълнителен лист от 02.10.2014 г. по гр.д.№9190/2013 г.Произтичащото от утвърдената спогодба в съдебното решение задължение за издръжка подсъдимият Р. не изпълнявал регулярно, поради което било заведено изпълнително дело, по което са постъпвали удръжки от трудовото му възнаграждение до м.март 2016г. На 22.03.2017г. свидетелката Т. подала Заявление до БРП за неплатена издръжка и на 15.05.2017г. било образувано настоящето досъдебно наказателно съдопроизводство.

В хода на разследването - на 03.11.2017г., подсъдимият Р. напуснал пределите на Р.Б., за да работи и живее в чужбина, като в рамките на проведеното и финализирано и пред първоинстанционния съд съдебно производство подсъдимият не се е завръщал. По изпълнителното дело удръжки не са

постъпвали и не изпълнявал задължението си за издръжка на двете си деца чрез тяхната майка и законен представител свидетелката Т.. Въз основа на съдебно решение № 1185/01.06.2020г. на основание чл.150 от СК е изменена първоначално определената с Решение №2112/10.12.2013 БРС, издръжка в полза на двете деца чрез увеличаване на нейния размер,като подсъдимият бил осъден да заплаща на детето К.В.Р. чрез неговата майка и законен представител сумата от 200 лв. месечно, както и бил осъден да заплаща на детето Т.В.Р. чрез неговата майка и законен представител сумата от 220 лв. месечно, платими до 10 число на месеца.Това свое ново и увеличено задължение за престиране на издръжка подсъдимият Р. също не изпълнявал. Издаден бил нов изпълнителен лист № 2593/07.07.2020г. на БРС и заведено ново изпълнително дело при ДСИ Л., по което свидетелката Т. получила единствено плащане в размер на 500лв.

Видно от назначената и проведена съдебно-счетоводна експертиза, дължимата но неплатена от подсъдимия Р. съдебно определена издръжка възлиза както следва - 26 вноски по 120 лева за детето К.Р. и 26 вноски по 100 лева за детето Т.Р., общо 220 лева на месец за периода от 01.04.2016г. до 02.12.2019г., както и 38 вноски по 220 лева за детето К.Р. и 38 вноски по 200 лева за детето Т.Р., общо 420 лева на месец за периода от 03.12.2019г. до 01.01.2023г. Всичко за периода от 01.04.2016 до 01.01.2023г., са 64 неплатени вноски на обща стойност 21 680,00 лева.

По делото към писмената доказателствена база е приобщено Споразумение от 20.10.2022 г. между П.Т. и В.Р., в което е фиксирано, че предвид постъпилите плащания от В.Р. на сума в размер на 225 паунда на 13.09.2022 г. по банкова сметка на ДСИ Л. по изп. д.199/2022 г., както и на сума в размер на 2000 лв. по банкова сметка с титуляр П.Т.И.,страните се споразумели,както следва: В.Р. да заплаща по банкова сметка на П.Т. сума в размер на 500 лв. до 15 число на месеца, а П.Т. се задължава да подаде молба за спиране на изп. д.199 при ДСИ Л..

Представени и приобщени към писмените материали са и платежни нареждания, удостоверяващи следните плащания с основание издръжка по ИД 199/РС-Л. по сметка с титуляр П.Т.И. – сума в размер на 2000 лв. на 20.09.2022 г. ; сума в размер на 500 лв. на 16.11.2022 г.,сума в размер на 500 лв. на 21.12.2022 г.; преводно нареждане от В.Р. по сметка на П.И. от 15.01.2023 г. на сума в размер 500 лв.

Съдът допусна допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, предвид представени в хода на съдебното следствие 17 бр. платежни нареждания от извършени от в хода на досъдебното и съдебното производство плащания от подсъдимия В.Р. по сметка на майката и законния представител П.Т.. Според допълнителното заключение на вещото лице, след съобразяване на платежните нареждания и банкови бордера, се установява,че за периода 01.04.2016 г. до м.09.2020 г. са погасени всички задължения за месечна издръжка на В.Р. по отношение на двете му деца Т. и К.. За периода от м.10.2020 г. до м. 01.01.2023 г., вещото лице посочи,че остават неплатени 27 месечни вноски за издръжка по отношение на децата Т.Р. и К.Р., възлизащи общо на 11 340 лв. В проведеното последно съдебно заседание адв.А. представи 2 бр. платежни нареждания,отразяващи наредени по сметка на П.Т. суми в размер на 8 364 лв. и 2 976 лв., които вещото лице съобрази и формира решаващия извод,че за целия инкриминиран период от 01.04.2016 г. до 01.01.2023 г. , в т.ч. от м.10.2020 г. до 01.01.2023 г. не са налице непогасени месечни вноски за издръжка по отношение на децата К.Р. и Т.Р..

Инкорпорирано в писмената доказателствена база е и Удостоверение от „С.“ ООД, в качеството на работодател на В.Д.Р., обективизиращо удържани от трудовото възнаграждение на подсъдимия суми във вр. с наложен заповест по ИД №471 на ДСИ и превеждани по сметка на РС-Б., а именно месечни удържки в размер на 220 лв.,обхващащи всеки месец от периода 11.2014 г.-11.2016 г.Удостоверено е и обстоятелството,че в периода м.10.2016 г.-м.02.2017 г. В.Р. е ползвал болнични за временна неработоспособност,а на 23.02.2017 г. е прекратена трудово правната връзка със „С.“ ООД. В тази информационна връзка приобщено е и Удостоверение от НОИ /Л.181 от ДП/, удостоверяващо временна неработоспособност на В.Д.Р. за периода 10.10.2016 г.-27.02.2017 г.

Представен е срочен Трудов договор №*****/31.03.2017 г., между „К. Б.“ АД и В.Д.Р. със срок на изпълнение от 03.04.2017 г.-01.10.2017 г. Приложени са фишове за начислявано и изплащано трудово възнаграждение, проследяващи месечни удържки в размер на сумата от 220 лв. в изпълнение на наложен заповест за периода м.април – м.август 2017 г., както и съпровождащи ги преводни нареждания от работодателя „К. Б.“ АД по и.д.№471 по сметка на БРС, в т.ч. и преводно нареждане от 25.10.2017 г. на сума в размер на 30 лв. по сметка на ЧСИ Т.М. във вр.с ид. №1720

Така изложената фактическа обстановка съдът прие за несъмнено установена от събраните по

делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: свидетелски показания на свидетелите К.В.Р.,П.Т.И., Решение №1185/01.06.2020г. по гр.д.№10165/2019 г. на РС-Б., Изпълнителен лист от 07.07.2020 г. по гр.д.№10165/2019 г., Решение №2112/10.12.2013г. по гр.д.№9190/2013 г. на РС-Б., заключение по съдебно-счетоводна експертиза –л.138 от ДП, , писмо от ДСИ-Л. – л.146 от ДП, писмо-отговор от НОИ, ТП-Б. ,ведно със Справка от Регистър на трудовите договори и Регистър на осигурените лица, Удосотверение за изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, Удосотверение за изплатени парични обезщетения за безработица и Удосотверение за изплатени пенсии за периода от 01.04.2016 г. до м.12.2022 г./л.149 – л.193 ДП/, Подробна сметка на дълга по изп.д. 471/17.10.2014 г. на ДСИ при РС-Б. /л.194-211/, Справка от ОДМВР-Б., Сектор ПП относно регистрирана собственост на МПС на В.Р. /л.213 ДП/, писмо –справка от ТД на НАП-Б. относно регистрирани трудови договори на лицето В.Р.,, относно подадени данни за здравно осигуряване с декларация Образец 1, относно подадени годишни данъчни декларации по чл.50 ЗДДФЛ за 2016-2021 г. / л.215-л.216 от ДП/, Нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот, НА за учредяване на договорна ипотека, върху недвижим имот,, искане за вписване на възбрана , Постановление за възлагане на недвижим имот,, искане за заличаване на възбрана,удосотверения и др./л.224-л.236 ДП/, Споразумение от 20.10.2022 г. между В.Д.Р. и П.Т. Р.а.,, ведно с платежни нареждания /л.250-254 ДП/, Удосотверение за раждане на детето К.В.Р. – л.39 /папка 2 от ДП/, Удосотверение за раждане на детето Т.В.Р. - л.40 /папка 2 от ДП/, писмо ведно със справка актуално състояние на действащи трудови договори от регистъра на НАП за периода 01-12.2013 г.-05.06.2017 г./л.42-43 ДП,папка 2/, Справка за лице В.Р. от Служба по вписвания –Б. за период 28.01.1997-30.06.2017 г./ л.48-л.50, папка 2 от ДП/, Трудов договор №*****/31.03.2017 г. между „К. Б.“ АД и В.Д.Р. – л.51, папка 2 от ДП, Подробна сметка на дълга към 03.07.2017 г. по изп.д. №417/17.10.2014 г./ л.57-70, папка 2 от ДП/, Фишове за начислявани и изплащани трудови възнаграждения и платежни нареждания /л.78-89, папка 2 от ДП/,заключение по ССЧЕ /л.91—95,папка 2 от ДП/, справка за съдимост на В.Р. /л.27 от съдебното производство/ и др.справки, писма, заключение по допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, отговорите на вещото лице в о.с.з., проведено на 28.02.2024 г. , платежни документи, приобщени на л.89-103 от съдебното производство, както и на л.138,139 от съдебното производство-л.137 от съдебното производство и др.

По доказателствата:

Съдът прецени събраните в хода на съдебното производство доказателства, обективиращи преки и производни фактически данни, в които не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност. Доказателствата образуват единна от информационно-съдържателно гледище доказателствена верига и са от такова естество, че анализирани в корелация с експертните заключения съставляват хармонично цяло,което удовлетворява предявените от процесуалния закон императивни изисквания, предполагащи възможността да послужат като доказателствена опора за произнасяне по въпросите на чл.301,ал.1 НПК.

При установяване на решаващите факти свързани с въпроса, относно съдържанието на инкриминираното престъпление и неговото авторство, съдът следва подложи на анализ гласните доказателствени средства, които по своята информативност, рационалност, последователност пресъздават единна и непротиворечива информация.

Съдът изразява ясно волята си да кредитира като достоверен и надежден от процесуално гледище източник на информация показанията на свидетелката П.И. и К.Р., които могат да се ценят като източник на преки доказателствени факти. Оценката на структурата и съдържанието на съобщеното от св.И. дава основания да се приеме, че тя пресъздава точно и достоверно фактически обстоятелства относими към инкриминираното поведение на подсъдимия. Свидетелският и разказ точно и пълно обособява относимите етапи във вр. с поведението на подсъдимия по изпълнение на задължението му за периодични престации за издръжка, като конкретизира,че по ид. №471 образувано по първото съдебно решение за прекратяване на брака е получавала ежесечно плащанията за издръжка, докато подсъдимият е бил в активна трудово –правна връзка на територията на РБ. Свидетелят И. уточнява, че впоследствие до м. септември 2022 г. и след напускане от подсъдимия на пределите на РБ не е получавала плащания. Свидетелката посочва,че след сключване на спогодбата през м.октомври 2022 г. подсъдимият е започнал да заплаща ежесечно дължимите вноски . В подкрепа на този извод съдът установи, че липсват противоречия, и логически несъответствия в показаният й, в т. ч. и с проверени факти от целия писмен доказателствен масив, в т.ч. документите, хронологично проследяващи действалите в

инкриминирания период трудови договори на подсъдимия, удържаните по принудителен ред парични вноски за издръжка, момента на преустановяване на изпълнението на задължението. В този смисъл са й показанията на св.К.Р., който заявява, че макар и несистемно и нередовно, баща му е изплащал издръжката, а при срещи с него е помагал финансово, така че децата не се отглеждани в условия на тежки материални дефицити.

Въз основа на съвкупността от преки гласни доказателствени източници, чиято достоверност е приета от съда да е извън всяко съмнение, и на база приобщеното **Решение №1185/01.06.2020г. на БРС и Решение №2112/10.12.2013г. по гр.д.№9190/2013 г. на РС-Б.**, съдът формира заключение за наличие на единен и логичен доказателствен фундамент, обуславящ несъмнения извод за авторството на деянието, предявено с параметрите на обвинителния акт и прецизираното обвинение, за начина на неговото осъществяване чрез бездействие, за правопораждащите отговорността на подсъдимия основания и за времето на осъществяване на неправомерното бездействие в периода от 01.04.2016г. до м.02.12.2019 г., по отношение на задължението да заплаща месечни вноски в размер на 100 лв. за детето Т.Р. и 120 лв. за детето К.Р., както и за периода от м.03.12.2019 г.-01.01.2023 г.относно задължението да заплаща месечни вноски в размер на 200 лв. за детето Т.Р. и 220 лв. за детето К.Р..

Тези доказателствени източници са релевантна доказателствена основа в подкрепа на извода за съставомерността на инкриминираното поведение и неговото авторство. Преценката на съдържимите се в тези доказателствени източници преки доказателства в контекста на съществуващата логическа взаимоотношеност между тях, и анализирани в корелация с писмените справки от НОИ и НАП, Удостоверения за изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, за безработица, Удостоверения от работодатели относно времевата рамка на изпълнение паричните престации за издръжка в обсега на приложения принудителен способ-запор върху трудовото възнаграждение на подсъдимия, подкрепящи се изцяло и синхронно с приобщените фишове за начислявани трудови възнаграждения, с месечни удържки по запор, платежни нареждания и Подробни справки за дълга по образуваните изпълнителни производства, във взаимовръзка със заключението по съдебно-счетоводната експертиза и допълнителната ССЧЕ с изискуемия се законов интензитет обосновават доказаност на обвинението за осъществено от подсъдимия В.Р. престъпление от Глава 4, Раздел I НК „Против брака и семейството“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.303, ал.2 НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин както авторството на лицето, обвинено в извършване на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението. От обективна страна и субективна страна подсъдимият В.Д.Р. е осъществил състава на **престъпление по чл. 183, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК**, като през периода от от 01.04.2016 до 01.01.2023г. включително, в гр. Б., в условията на продължавано престъпление, извършил четири деяния, като деянията осъществяват поотделно състави на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите:

1. През периода от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г** по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си К.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 26 вноски по 120/сто и двадесет/ лева, равняващи се общо на 3120 лв.

2. През периода от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г** по описа на Районен съд Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г** по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си К.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 38 вноски по 220/двеста и двадесет/ лева, равняващи се общо на 8360 лв.

3. През периода от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г** по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си Т.В.Р., роден на **.**.****г.чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не

изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 26 вноски по 100/сто / лева, равняващи се общо на 2600 лв.

4. През периода от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. включително, в гр. Б., след като е бил осъден с влязло в сила на 10.12.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г по описа на Районен съд Б., да издържа свой низходящ от законен брак - сина си Т.В.Р., роден на **.**.****г. чрез неговата майка и законен представител П.Т.И., съзнателно не изпълнил задълженията си в размер на повече от две вноски, а именно 38 вноски по 200/двеста/ лева, равняващи се общо на 7600 лв.

Непосредствен обект на престъплението по чл. 183, ал.1 НК са обществените отношения, в рамките на които се изпълняват задълженията на определени от закона лица да осигуряват средства за съществуване на нуждаещите се, които са нетрудоспособни и не могат да се издържат от собственото си имущество. В конкретния случай задължението на подсъдимия Р. произтича от Семейния кодекс, като той е дължал издръжка на ненавършилите пълнолетие свои деца, независимо дали последните имат възможност сами да се издържат. От обективна страна също така е налице влязло в сила съдебно решение, с което деецът е осъден да издържа своя низходящ-решение №212/10.12.2013г. по гражданско дело №9190/2013г по описа на Районен съд- Б. и с влязло в сила на 20.06.2013г. решение №1185/01.06.2020г. по гражданско дело №10165/2020г по описа на Районен съд Б.. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 и 2 от СК, всеки един родител е длъжен по закон да осигурява необходимата издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно своите възможности, материално и имуществено състояние. Детето е титулярът на това право, а издръжката може да бъде натурална и/или в пари, особено, когато единият родител не живее при детето си и не полага непосредствени грижи за неговото отглеждане и възпитаване. Съгласно предвиденото в т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970г. и ППВС № 5 от 31.11.1981г. родителите дължат издръжка на ненавършилите пълнолетие свои деца, респективно общата сума за издръжка се поделя между двамата родители. Намесата на гражданския съд при определяне на месечната издръжка, дължима от родителя, комуто не са предоставени родителските права, и който не е пряко обвързан със задължението за предоставяне ежедневно и пряко на фактически грижи на детето, вкл. надзор, защита и контрол, съставлява законен механизъм за защита интересите на детето, свързани с обезпечаване на неговото социално-битово и материално благополучие по време на отглеждането и възпитанието му до навършване на пълнолетие и е израз на обществената функция на правораздаването, свързана със запазването на висшите интереси на непълнолетните деца и гарантиране правната сигурност - арг. т.2 от ТР № 1 от 3.07.2017 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2016 г., ОСГК.

Изпълнителното деяние на посоченото престъпление се изразява в бездействие-неизпълнение на задължението за издръжка в размер на две или повече месечни вноски. Подсъдимият В.Д.Р. не е изпълнил задължението си в размер на 64 вноски, съотнесени в състава на единното продължавано престъпление, както следва 26 вноски в размер 120 лв. за детето К.Р. и 26 вноски в размер на 100 лв. за детето Т.Р. в периода от 01.04.2016 г. -02.12.2019 г., както и 38 вноски по 220 лв. за детето К.Р. и 38 вноски по 200 лв. за детето Т.Р. за периода от 03.12.2019 г. до -01.01.2023 г. Тук следва да се отбележи, че издръжката служи за задоволяване на бъдещи нужди на лицето, на което се дължи, поради което същата е изискуема в началото на месеца, за която се дължи (в този смисъл и Определение № 9 от 4.ІІ.1977 г. по н. д. № 54/77 г., І н. о.). В случая актуалната съдебна практика е концентрирана около наказателно -правното третиране на престъпната дейност по чл.183, ал.1 НК, независимо от субективната мотивация и липса на трудовата реализация на подсъдимия. Действително, подсъдимият В.Д.Р., видимо от представените справки от НОИ и НАП, в периода от м.11.2017 г. до м.01.01.2023 г. не е реализирал доходи по трудово правоотношение в страната, не е получавал пенсии, обезщетения за временна неработоспособност или безработица на територията на Р Б., респ. липсата на получаване на доход дори и от епизодична трудова дейност не елиминира задължението му за престиране на месечна издръжка спрямо малолетното дете, и не отменя престъпната съставомерност по чл.183, ал.1 НК.

Налице е и квалифициращият елемент по чл.26, ал.1 НК, като продължилото трайно и неизменчиво престъпно бездействие по повод задължението за плащане на алиментни месечни вноски за издръжка в периода от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. и в периода от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. поотделно по отношение на всяко едно от децата Т.Р. и К.Р., обосновава наличие на четири деяния, като деянията осъществяват поотделно състави на едно и също престъпление, извършени са през

непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. Налице е и особеният субект на престъплението- лице, което е осъдено да издържа свой низходящ. От субективна страна престъплението е било извършено при условията на пряк умисъл, тъй като подс. Р. е съзнавал общественотоопасния му характер и социална вредност, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване. Подсъдимият е съзнавал, че е бил осъден да заплаща издръжка, в т.ч. със съдебно решение, обусловило увеличаване на нейния размер по отношение на двамата си сина, но въпреки това съзнателно не е изпълнявал задължението си.

По наказанието:

За престъплението, в което подсъдимият беше признат за виновен, законът предвижда наказание "Лишаване от свобода" за срок до една година или "Пробация". Същевременно съгласно разпоредбата на чл. 183, ал. 3 НК - децът не се наказва, ако преди постановяване на присъдата от първата инстанция изпълни задължението си и не са настъпили други вредни последици за пострадалия. Именно такава е и настоящата хипотеза, доколкото видно от представените в хода на съдебното следствие и приобщени към доказателствата, платежни нареждания, се доказва по несъмнен начин извършено от подсъдимия В.Д.Р. цялостно плащане по сметка на П.Т., погасяващо месечните вноски за издръжка на двете деца Т.Р. и К.Р., за всеки от двата оформени периоди от 01.04.2016 г. до 02.12.2019 г. и от 03.12.2019 г. до 01.01.2023 г. Тези съвкупно ценени писмени доказателства, са били предмет на допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, както и бяха предмет на допълнително разискване в последното по делото съдебно заседание, в който контекст безпротиворечиво установиха, че задълженията за издръжка на децата К.Р. и Т.Р. в инкриминирания период са били заплатени в хода на съдебното производство и не са установи да са настъпили други вреди последици за децата.

Тук именно следва да се отбележи, че поведението на подсъдимия Р. не свидетелства за тотална липса на организация на родителски функции и цялостно деизинтересиране от потребностите на децата му, както с оглед настоящата му трудова ангажираност във Великобритания, така и в предхождащ момент – според показанията на К.Р., които очертаха, че освен периодичното или епизодично заплащане на издръжка, подсъдимият се е срещал с децата си и им е помагал финансово. В случая подсъдимият е трудово ангажиран, т.е. налице са социално-адаптивни усилия към семейните му задължения, като в периода на съдебната фаза на настоящото производство е видимо, че същият изцяло подчинява резултатите от трудовата си дейност на стремежа да удовлетвори нуждите на своите деца, в т.ч. и за инкриминирания минал период. Данните за положителната социална характеристика на подсъдимия и позитивната му посткриминална дейност не са достатъчни и не обуславят приложението на чл.9, ал.2 НК. Въпреки това на база писмените доказателства и свидетелски показания съдът отчита, че бездействието на подсъдимия в инкриминирания период, не е провокирало съществени дефицити в екзистенциална сфера на децата му, които да рефлектират вредноосно върху отглеждането и пълноценното им личностно и психоемоционално развитие.

Именно поради горното и щом преди постановяване на присъдата подсъдимият е изпълнил изцяло задължението си и не са настъпили никакви други вредни последици за децата му, то и настоящият състав в съответствие с разпоредбата на чл. 183, ал. 3 НК - не го наказва.

По разноските:

Накрая съдът се произнесе относно възлагането на направените в хода на наказателното производство разноски. По делото има доказателства за сторени разноски в размер на 432,60 лева, направени в хода на досъдебното производство за изготвена съдебно-счетоводна експертиза, както и за направени в хода на съдебното производство разноски за изготвяне на допълнителна съдебно-счетоводна експертиза.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК - когато съдът признае подсъдимия за виновен следва да му възложи и сторените в хода на производството разноски, в който контекст съдът:

-на основание чл.189, ал.3 НПК осъди подсъдимия В.Д.Р. да заплати направените по делото в хода на досъдебното производство разноски в размер на 432,60 лева в полза на бюджета на ОД на МВР – град Б..

-на основание чл. 189, ал. 3 от НПК осъди подсъдимия В.Д.Р. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Б. направените по делото в хода на съдебното производство разноски в размер на 300, 00 лв.

- на основание чл. 190, ал. 2 от НПК осъди подсъдимия В.Д.Р. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Б., направените по делото в хода на съдебното производство разноски в размер на 5 лева, представляващи държавна такса, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: